

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. birželio 11 d.*

Byloje T-300/02

Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (AMGA), įsteigta Genujoje (Italija), atstovaujama advokatų L. Radicati di Brozolo ir M. Merola,

ieškovė,

palaikoma

ASM Brescia SpA, įsteigtos Brešoje (Italija), atstovaujamos advokatų G. Caia, V. Salvadori, N. Pisani ir F. Capelli,

įstojusios į bylą šalies,

* Processo kalba: italų.

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą V. Di Bucci,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2002 m. birželio 5 d. Komisijos sprendimo 2003/193/EB dėl Italijos valstybės pagalbos atleidžiant nuo mokesčių ir teikiant paskolas palankiomis sąlygomis viešąsias paslaugas teikiančioms įmonėms, kurių didžioji dalis akcininkų yra viešieji asmenys (OL L 77, 2003, p. 21), 2 ir 3 straipsnius,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai D. Šváby, S. Papasavvas, N. Wahl (pranešėjas) ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. balandžio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1. Ieškovė *Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (AMGA)* yra kapitalo bendrovė, kurios 51,01 % kapitalo priklauso Genujos komunai (Italija). Ji įsteigta 1995 m., pertvarkius to paties pavadinimo municipalinę įmonę, ir veikia tiek energetikos sektoriuje, visų pirma kaip dujų paskirstymo, šildymo instaliacijos bei termofikacijos elektrinių pagamintos šilumos energijos paskirstymo paslaugų teikėja, tiek vandens sektoriuje, visų pirma tiek, kiek teikia nuotekų paskirstymo, surinkimo ir valymo paslaugas. Ši bendrovė veiklą vykdo Genujos komunoje.

Dėl nacionalinio teisinio pagrindo

2. *Legge n° 142 ordinamento delle autonomie locali* (1990 m. birželio 8 d. Įstatymas Nr. 142 dėl vietos autonomijų organizavimo, GURI, Nr. 135, 1990 m. birželio 12 d., toliau – Įstatymas Nr. 142/90) įgyvendinta teisinių organizacinių priemonių, kuriomis komunos gali naudotis viešosioms paslaugoms administruoti, visų pirma vandens, dujų, elektros paskirstymo ir transporto srityse, reforma Italijoje. Šio įstatymo su pakeitimais 22 straipsnyje numatyta galimybė komunoms steigti įvairių teisinių formų bendroves viešosioms paslaugoms teikti. Tarp jų numatyta galimybė steigti komercines bendroves arba ribotos atsakomybės bendroves, kurių didžioji dalis akcininkų yra viešieji asmenys (toliau – Įstatyme Nr. 142/90 numatytos bendrovės).

- 3 Tokiomis aplinkybėmis pagal *Legge n° 488 di conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 1° luglio 1986, n° 318, recante provvedimenti urgenti per la finanza locale* (1986 m. rugpjūčio 9 d. Įstatymas Nr. 488 dėl 1986 m. liepos 1 d. Dekreto-įstatymo Nr. 318, nustatančio skubias vietas finansams skirtas priemonės, pakeitimo į įstatymą su pakeitimais, GURI, Nr. 190, 1986 m. rugpjūčio 18 d.) 9bis straipsnį iš *Cassa Depositi e Prestiti* (toliau – CDDPP) 1994–1998 m. laikotarpiu Įstatyme Nr. 142/90 numatytais bendrovėms, kurios teikė viešąsias paslaugas, buvo teikiamos paskolos specialiomis palūkanomis (toliau – CDDPP paskolos).
- 4 Be to, pagal kartu skaitomas *Legge n° 549 (su) misure di razionalizzazione della finanza pubblica* (1995 m. gruodžio 28 d. Įstatymas Nr. 549 dėl viešųjų finansų racionalizavimo priemonių, GURI, paprastasis priedas Nr. 302, 1995 m. gruodžio 29 d., toliau – Įstatymas Nr. 549/95) 3 straipsnio 69 ir 70 dalių ir *Decreto-legge n° 331 (su) armonizzazione delle disposizioni in materia di imposte sugli oli minerali, sull'alcole, sulle bevande alcoliche, sui tabacchi lavorati e in materia di IVA con quelle recate da direttive CEE e modificazioni conseguenti a detta armonizzazione, nonché disposizioni concernenti la disciplina dei centri autorizzati di assistenza fiscale, le procedure dei rimborsi di imposta, l'esclusione dall'ILOR dei redditi di impresa fino all'ammontare corrispondente al contributo diretto lavorativo, l'istituzione per il 1993 di un'imposta erariale straordinaria su taluni beni ed altre disposizioni tributarie* (1993 m. rugpjūčio 30 d. Dekretas-įstatymas Nr. 331 dėl įvairių sričių mokesčių nuostatų suderinimo, GURI, Nr. 203, 1993 m. rugpjūčio 30 d., toliau – Dekretas-įstatymas Nr. 331/93) nuostatas Įstatyme Nr. 142/90 numatytų bendrovių naudai nustatytos tokios priemonės:
- atleidimas nuo visų mokesčių, taikomų turto perdavimo sandoriams pertvarkant specialias ir municipalines įmones į Įstatyme Nr. 142/90 numatytas bendroves (toliau – atleidimas nuo perdavimo mokesčių),
  - visiškas atleidimas nuo pelno mokesčio, t. y. nuo juridinių asmenų pelno mokesčio ir vietos pajamų mokesčio, trejus metus, tačiau vėliausiai iki 1999 finansinių metų, toliau – atleidimas trejus metus nuo pelno mokesčio).

Administracinė procedūra

- 5 Gavusi skundą dėl minėtų priemonių, Komisija 1997 m. gegužės 12 d., birželio 16 d. ir lapkričio 21 d. laiškais Italijos valdžios institucijų paprašė pateikti informacijos šiuo klausimu.
- 6 1997 m. gruodžio 17 d. laišku Italijos valdžios institucijos pateikė dalį prašytos informacijos. Be to, Italijos valdžios institucijų prašymu 1998 m. sausio 19 d. įvyko posėdis.
- 7 1999 m. gegužės 17 d. laišku Komisija pranešė Italijos valdžios institucijoms apie sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą. Šis sprendimas buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 220, 1999, p. 14).
- 8 Gavusi trečiųjų suinteresuotųjų šalių ir Italijos valdžios institucijų pastabas, Komisija kelis kartus jų paprašė pateikti papildomos informacijos. Be to, Komisija kelis kartus susitiko su Italijos valdžios institucijomis bei į procedūrą įstojusiomis trečiosiomis suinteresuotomis šalimis.
- 9 Kai kurios Įstatyme Nr. 142/90 numatytos bendrovės, kaip antai ieškovė ir *ACEA SpA* ir *AEM SpA*, kurios taip pat pareiškė ieškinį dėl šioje byloje ginčijamo sprendimo panaikinimo (bylos T-297/02 ir T-301/02), visų pirma tvirtino, kad aptariamoms trijų rūšių priemonės nėra valstybės pagalba.

- 10 Italijos valdžios institucijos ir *Confederazione Nazionale dei Servizi (Confservizi)*, Įstatyme Nr. 142/90 numatytų bendrovių ir, be kita ko, Italijos specialiųjų savivaldybių įmonių konfederacija, iš esmės pritarė šiai pozicijai.
- 11 Tačiau *Bundesverband der deutschen Industrie eV (BDI)*, Vokietijos pramonės ir su ja susijusių paslaugų teikėjų asociacijos, nuomone, aptariamoms priemonėms gali lemti konkurencijos iškreipimus ne tik Italijoje, bet ir Vokietijoje.
- 12 Be to, *Gas-it*, Italijos dujų paskirstymo sektoriaus privačių operatorių asociacija, pareiškė, kad aptariamoms priemonėms, visų pirma atleidimas trejus metus nuo pelno mokesčio, yra valstybės pagalba.
- 13 2002 m. birželio 5 d. Komisija priėmė Sprendimą 2003/193/EB dėl Italijos valstybės pagalbos atleidžiant nuo mokesčių ir teikiant paskolas palankiomis sąlygomis Įstatyme Nr. 142/90 numatytoms bendrovėms (OL L 77, 2003, p. 21, toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčijamas sprendimas

- 14 Komisija pirmiausia pabrėžia, kad ji išnagrinėjo tik ginčijamomis priemonėmis nustatytas visuotinio taikymo pagalbos schemas, o ne atskiroms įmonėms individualiai suteiktą pagalbą, taigi ginčijamame sprendime jos atlikta analizė yra bendro pobūdžio ir abstrakti. Šiuo klausimu ji pareiškė, kad Italijos Respublika „nesuteikė individualiai mokesčių lengvatų ir [jai] nepranešė apie jokią atskirą pagalbos suteikimo atvejį, kartu perduodama visą reikiamą informaciją jai įvertinti“. Komisija nurodo, kad todėl ji turi atlikti bendrą ir abstrakčią nagrinėjamų schemų analizę tiek jų kvalifikavimo, tiek jų suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo atžvilgiu (ginčijamo sprendimo 42–45 konstatuojamosios dalys).

- 15 Komisijos nuomone, CDDPP paskolos ir atleidimas trejus metus nuo pelno mokesčio (toliau kartu – nagrinėjamos priemonės) yra valstybės pagalba. Iš tiesų tokių lengvatų iš valstybės išteklių suteikimas Įstatyme Nr. 142/90 numatytoms bendrovėms sustiprina jų konkurencinę padėtį visų kitų įmonių, norinčių teikti tas pačias paslaugas, atžvilgiu (ginčijamo sprendimo 48–75 konstatuojamosios dalys). Nagrinėjamos priemonės taip pat nesuderinamos su bendrąja rinka, nes jos neatitinka nei EB 87 straipsnio 2 ir 3 dalių, nei EB 86 straipsnio 2 dalies reikalavimų, be to, pažeidžia EB 43 straipsnį (ginčijamo sprendimo 94–122 konstatuojamosios dalys).
- 16 Atleidimas nuo perdavimo mokesčio, Komisijos nuomone, atvirksčiai, nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nes šis mokestis mokėtinas steigiant naują ūkio subjektą arba vienam ūkio subjektui perduodant turtą kitam. Tačiau materialiniu požiūriu municipalinės įmonės ir Įstatyme Nr. 142/90 numatytos bendrovės išreiškia tą patį ūkio subjektą. Taigi jų atleidimas nuo šio mokesčio pateisinamas sistemos pobūdžiu ir bendra sąranga (ginčijamo sprendimo 76–81 konstatuojamosios dalys).
- 17 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje nustatyta:

„1 straipsnis

Atleidimas nuo perdavimo mokesčio <...> nėra valstybės pagalba [EB] 87 straipsnio 1 dalies prasme.

2 straipsnis

Atleidimas trejus metus nuo pelno mokesčio <...> ir dėl [CDDPP...] paskolų gaunama nauda yra valstybės pagalba [EB] 87 straipsnio 1 dalies prasme.

Ši pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka.

3 straipsnis

Italija imasi visų būtinų priemonių, kad iš pagalbos gavėjo būtų pareikalauta grąžinti 2 straipsnyje apibūdintą pagalbą, kuri jam buvo suteikta neteisėtai.

Pagalba turi būti išieškoma nedelsiant ir pagal nacionalines procedūras, jeigu jos leidžia faktiškai ir nedelsiant įvykdyti [ginčijamą] sprendimą.

Į išieškotiną pagalbą įskaitomos palūkanos, kurios apskaičiuojamos nuo to momento, kai gavėjui buvo suteikta neteisėta pagalba, iki jos faktinio grąžinimo. Palūkanos apskaičiuojamos pagal orientacinę palūkanų normą, kuri yra taikoma regioninės pagalbos subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti.

<...>“

Procesas ir šalių reikalavimai

- 18 2002 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 19 2003 m. sausio 2 d. Pirmosios instancijos teismui pateiktu dokumentu *ASM Brescia SpA* pateikė prašymą įstoti į šią bylą ieškovės pusėje. 2003 m. gegužės 12 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo penktosios išplėstinės kolegijos (ankstesniosios sudėties) pirmininkas pritarė šiam įstojimui į bylą. Per nustatytus terminus įstojusi į bylą šalis pateikė savo paaiškinimus, o kitos šalys – pastabas dėl šių paaiškinimų.
- 20 2003 m. sausio 6 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtimumo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.
- 21 2003 m. kovo 14 d. ieškovė pateikė pastabas dėl prieštaravimo dėl priimtimumo.
- 22 2002 m. rugpjūčio 8 d. Italijos Respublika taip pat pateikė ieškinį Teisingumo Teismui dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kuris įregistruotas numeriu C-290/02. Teisingumo Teismas konstatavo, kad šio ieškinio dalykas yra tas pats kaip ir ieškinių bylose T-292/02, T-297/02, T-300/02, T-301/02 ir T-309/02, t. y. ginčijamo sprendimo panaikinimas, ir šie ieškiniai susiję, nes kiekvienoje šių bylų nurodyti pagrindai didžiaja

dalimi sutampa. 2003 m. birželio 10 d. nutartimi Teisingumo Teismas pagal savo statuto 54 straipsnio trečią pastraipą sustabdė bylos C-290/02 nagrinėjimą, kol bus priimtas galutinis Pirmosios instancijos teismo sprendimas bylose T-292/02, T-297/02, T-300/02, T-301/02, T-309/02 ir T-189/03.

- 23 2004 m. birželio 8 d. nutartimi Teisingumo Teismas nusprendė perduoti bylą C-290/02 Pirmosios instancijos teismui, kuris, remiantis 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimo 2004/407/EB, Euratomas, iš dalies keičiančio Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 51 ir 54 straipsnius (OL L 132, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 5 t., p. 85), 2 straipsnio nuostatomis, įgijo jurisdikciją priimti sprendimą dėl valstybių narių Komisijai pareikštų ieškinių. Taip ši byla buvo įregistruota Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje numeriu T-222/04.
- 24 2004 m. rugpjūčio 5 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismas nusprendė Komisijos pareikštą prieštaravimą dėl priimtumo išspręsti nagrinėjant bylą iš esmės.
- 25 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (aštuntoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, raštu pateikė šalims klausimus, į kuriuos jos atsakė per nustatytą terminą.
- 26 2008 m. kovo 13 d. Pirmosios instancijos teismo aštuntosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-292/02, T-297/02, T-300/02, T-301/02, T-309/02, T-189/03 ir T-222/04 buvo sujungtos pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis.
- 27 Per 2008 m. balandžio 16 d. posėdį buvo išklaustytos šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

28 Ieškovė, palaikoma į bylą įstojusios šalies, Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtinu,

- panaikinti ginčijamo sprendimo 2 ir 3 straipsnius, kiek tai susiję su atleidimu trejus metus nuo pelno mokesčio,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

29 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,

- tuo atveju, jei pirmesnis reikalavimas nebūtų patenkintas, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

- priteisti iš ieškovės ir į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumо

Šalių argumentai

- 30 Komisija ginčija ieškovės teisę pareikšti ieškinį, nes ji nėra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme
- 31 Komisija iš esmės nurodo, kad ginčijamas sprendimas turi būti laikomas visuotinai taikomu aktu, nes jis susijęs su pagalbos schema, taigi skirtas neapibrėžtam ir neįmanomam nustatyti skaičiui įmonių, apibūdinamų pagal bendro pobūdžio kriterijų, kaip antai jų priklausymas tam tikrai įmonių kategorijai. Komisijos nuomone, akto visuotinio taikymo, taigi norminio pobūdžio, nepaneigia galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems jis tam tikru momentu taikomas, skaičių ar net tapatybę, jeigu aišku, kad toks aktas taikomas atsižvelgiant į jame, siekiant juo numatytų tikslų, apibrėžtas objektyvias teises ar faktines aplinkybes.
- 32 Pasak Komisijos, kad visuotinio taikymo aktas būtų su asmeniu konkrečiai susijęs, šis aktas turi pažeisti konkrečias jo teises arba jį priimanti institucija turi turėti pareigą atsižvelgti į šio akto padarinius minėto asmens padėčiai. Tačiau Komisija mano, kad šiuo atveju taip nėra, nes ginčijamas sprendimas turėjo poveikio visų įmonių, pasinaudojusių nagrinėjama priemone, padėčiai. Vadinasi, nebuvo pažeistos tam tikrų įmonių, kurios galėtų išsiskirti iš visų kitų įmonių – nagrinėjamos pagalbos gavėjų, konkrečios teisės. Be to, priimdama ginčijamą sprendimą Komisija ne tik neprivalėjo, bet ir negalėjo atsižvelgti į savo sprendimo padarinius tam tikros konkrečios įmonės padėčiai. Nei ginčijamu sprendimu pripažintas pagalbos nesuderinamumas, nei jame numatytas nurodymas susigrąžinti pagalbą nebuvo susiję su atskirais gavėjais.

- 33 Komisijos nuomone, jos analizę patvirtina galiojanti teismų praktika valstybių pagalbos srityje, pagal kurią fakto, kad pasinaudota su bendrąja rinka nesuderinama pripažinta pagalbos schema, nepakanka įrodyti, jog esama konkrečios sąsajos EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme.
- 34 Komisija teigia, kad šios nusistovėjusios teismų praktikos nepaneigia praktika neseniai išnagrinėtose bylose. Jos nuomone, 2000 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendime *Italija ir Sardinija prieš Komisiją* (C-15/98 ir C-105/99, Rink. p. I-8855, toliau – Sprendimas *Sardegna Lines*) pasirinktas sprendimas negali būti taikomas visiems ieškiniams, kuriuos pareiškė neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka pripažintos bei nurodytos susigrąžinti pagalbos schema pasinaudoję asmenys. Ši išvada ypač taikytina, kai aptariama pagalbos schema, kaip ir šioje byloje, buvo nagrinėta abstrakčiai. Be to, byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Sardegna Lines*, ieškovė iš tiesų gavo individualią pagalbą, nes tai buvo lengvata, suteikta pagal regioninio įstatymo, kuriam būdinga didelė diskrecija, pagrindu priimtą aktą. Maža to, ši situacija buvo atidžiai išnagrinėta per oficialaus tyrimo procedūrą.
- 35 Nagrinėjamos bylos faktinės aplinkybės taip pat skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija prieš Komisiją* (C-298/00 P, Rink. p. I-4087, toliau – Sprendimas *Alzetta*), nes nagrinėjamoje byloje Komisija nežinojo nei tikslaus aptariamą pagalbą gavėjų skaičiaus, nei jų tapatybės, neturėjo visos svarbios informacijos ir nežinojo, kokio dydžio pagalba suteikta kiekvienu atveju. Be to, nagrinėjamu atveju atleidimas trejus metus nuo pelno mokesčio taikomas automatiškai, o byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Alzetta*, nagrinėta pagalba buvo suteikta vėliau priimtu aktu.
- 36 Priešingai nei teigia ieškovė, nagrinėjant priimtumo klausimą svarbu ne įmonės tapatybės žinojimas, o tai, kad Komisijos dėmesys buvo atkreiptas į nagrinėjamo atvejo ypatybes, galinčias pateisinti individualų nagrinėjimą. Tačiau ginčijamame sprendime Komisija nurodė, kad jai nepateikta jokios informacijos, įrodančios, jog ieškovės atžvilgiu aptariama priemonė nebuvo pagalba arba kad ji buvo esama arba su bendrąja rinka suderinama pagalba.

- 37 Bet kuriuo atveju, anot Komisijos, nei dalyvavimo EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytoje oficialioje nagrinėjimo procedūroje fakto, nei ginčijamame sprendime numatyto nurodymo susigrąžinti pagalbą nepakanka, kad būtų galima ieškovę individualizuoti. Kadangi potencialiai pagalbos schema, apie kurią pranešta, galinčių pasinaudoti asmenų pareikšti ieškiniai nėra priimtini EB 230 straipsnio prasme, taip pat turėtų būti ir pagalbos schema, apie kurią nepranešta, pasinaudojusių asmenų pareikštų ieškinių atveju.
- 38 Pagaliau ieškovės pareikštą ieškinį šioje byloje pripažinus nepriimtinu nebūtų pažeistas veiksmingos teisminės apsaugos principas, nes EB 241 ir EB 234 straipsniuose numatytų teisių gynimo priemonių pakanka (2002 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, toliau – Sprendimas *UPA*).
- 39 Ieškovė tvirtina esanti konkrečiai susijusi EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme, nes ji yra Įstatyme Nr. 142/90 numatyta bendrovė, taigi įmonė, kuriai taikoma ginčijamame sprendime nagrinėta ir nurodyta grąžinti pagalbos schema.
- 40 Ieškovė nesutinka, kad ginčijamas sprendimas yra visuotinai taikomas aktas. Šiuo klausimu ji mano, kad Komisijos teiginys, jog ginčijamas sprendimas susijęs su neapibrėžtu ir neįmanomu nustatyti skaičiumi įmonių, yra klaidingas. Anot ieškovės, yra priešingai: ginčijamas sprendimas skirtas apibrėžtai grupei, t. y. grupei municipalinių įmonių, pertvarkytų į Įstatyme Nr. 142/90 numatytas bendroves, savo veiklą pradėjusias iki 1999 m. gruodžio 31 dienos. Jų skaičius būtų dar mažesnis, jei būtų atsižvelgta į tai, kad pagal apibrėžimą atleidimu trejus metus nuo pelno mokesčio galėjo pasinaudoti tik tos įmonės, kurios per šį laikotarpį gavo pelno.
- 41 Ieškovė priduria, kad net darant prielaidą, jog ginčijamas sprendimas bus pripažintas visuotinai taikomu aktu, jis vis tik turėtų būti laikomas konkrečiai su ja susijusiu.

Komisija turėjo atsižvelgti į ypatingą ieškovės situaciją, nes aptariama priemonė kiekvieną iš asmenų, kuriems ji buvo taikoma, paveikė skirtingai ir kiekvieno pagalbos gavėjo situacija labai skyrėsi.

- 42 Be to, iš teismų praktikos, visų pirma Sprendimo *Sardegna Lines*, aiškiai matyti, kad pagal bendrą pagalbos schemą, kuri pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, suteiktos individualios pagalbos, kurią Komisija nurodė grąžinti, faktiniai gavėjai yra konkrečiai susiję. Be to, Komisija žinojo apie ieškovę, maža to, ji kelis kartus aiškiai minima ginčijamame sprendime.
- 43 Komisijos argumentai dėl pagalbos, apie kurią pranešta, ir pagalbos, apie kurią nepranešta, atskyrimo šios išvados nepaneigia. Iš tiesų, remiantis teismų praktika, svarbus tik skirtumas tarp suteiktos ir nesuteiktos pagalbos.
- 44 Įstojusi į bylą šalis iš esmės pritaria ieškovės pozicijai ir argumentams ieškinio priimtinumui klausimu.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 45 Remiantis EB 230 straipsnio ketvirta pastraipa, fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo, tik jei šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.

- 46 Dėl konkrečios sąsajos, kurios reikalaujama pagal aukščiau pateiktą nuostatą, nusistovėjusioje teismų praktikoje numatyta, kad kiti fiziniai ar juridiniai asmenys nei tie, kuriems skirtas sprendimas, gali tvirtinti, jog šis sprendimas yra su jais konkrečiai susijęs tik jei šis sprendimas turi jiems įtakos dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl tam tikros faktinės situacijos, kuri juos išskiria iš visų kitų asmenų ir todėl individualizuoja taip pat kaip ir sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223, ir 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Greenpeace Council ir kt. prieš Komisiją*, C-321/95 P, Rink. p. I-1651, 7 ir 28 punktai).
- 47 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad įmonė iš esmės negali pateikti ieškinio neprašydama panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo uždraudžiama sektorinės pagalbos schema, jeigu ji susijusi su šiuo sprendimu tik dėl priklausymo atitinkamam sektoriui ir dėl to, kad potencialiai galėjo gauti naudos iš minėtos schemos. Toks sprendimas įmonei ieškovei yra visuotinio taikymo priemonė, kuri taikoma objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir sukelia teises pasekmes bendrai ir abstrakčiai nustatytai asmenų kategorijai (žr. 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van der Kooy ir kt. prieš Komisiją*, 67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219, 15 punktą ir minėto Sprendimo *Alzetta* 37 punktą bei jame nurodytą teismų praktiką).
- 48 Vis dėlto Sprendimo *Sardegna Lines* 34 ir 35 punktuose Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, jog kadangi įmonė *Sardegna Lines* buvo susijusi su toje byloje nagrinėtu sprendimu ne vien kaip Sardinijos laivybos sektoriaus įmonė, galinti pasinaudoti pagalba Sardinijos laivų savininkams, bet ir kaip pagal šią schemą suteiktos individualios pagalbos, kurią Komisija nurodė išieškoti, faktinė gavėja, ji buvo konkrečiai susijusi su minėtu sprendimu ir jos ieškinys dėl to sprendimo buvo pripažintas priimtiniu (šiuo klausimu taip pat žr. Sprendimo *Alzetta* 39 punktą).
- 49 Taigi reikia patikrinti, ar ieškovė gali būti laikoma individualios pagalbos, suteikiamos pagal sektorinės pagalbos schemą, kurią Komisija nurodė išieškoti, faktine gavėja (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Salvat père & fils ir kt. prieš Komisiją*, T-136/05, Rink. p. II-4063, 70 punktą).

50 Tačiau iš Italijos Respublikos ir ieškovės atsakymo į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktus klausimus dėl šio aspekto matyti, kad ieškovė per atitinkamą laikotarpį patyrė vien nuostolių. Taigi ieškovė nėra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu, nes nepasinaudojo atleidimu trejus metus nuo pelno mokesčio.

51 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad šis ieškinys turi būti pripažintas nepriimtiniu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

52 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

53 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Priteisti iš *Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (AMGA)* savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. ASM Brescia SpA padengia savo pačios bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Šváby

Papasavvas

Wahl

Dittrich

Paskelbta 2009 m. birželio 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.